

Regjeringen kan i Tilfælde, hvor Uoverensstemmelse mellem dem ei kan afhjælpes, gjøre Udslaget, saaledes at den, hvor den fandt det hensigtsmæssigt, kunde ordne Forholdene forskjelligt paa de forskellige Der paa samme Maade, som de hidtil i de væsentligste Anliggender have haft forskjellige Love og Indretninger. Det kunde vel være, at der kunde gives enkelte Tilfælde, hvori det kunde være godt, at Colonialraadene bleve samlede under Et, men det vil kun være undtagelsesviis, og jeg troer, at det vilde være mindre rigtigt at optage i Colonialloven en Bestemmelse desangaaende. Forsaavidt det ærede Udvalg har fremhævet, at den foreslaaede Lov ikke indeholdt Alt, hvad der kunde ventes af en Coloniallov, kan jeg ikke Andet end være enig i den Idee, som er fremhævet angaaende en saadan Coloniallov; men jeg kan dog ikke anfæe det for ønskeligt, at de Bestemmelser, som de her foreslaaede, bleve indførte i Colonialloven. Jeg er i det Hele meget bange for, at almindelige Sætninger af et ubestemt og tvivlsomt Omfang indføres i Love, navnlig Grundlove; jeg troer, at Erfaringen har viist, at deraf flyde meget betydelige Ulemper, og jeg troer, at de Sætninger, som ere opstillede, for en stor Deel ere af den Beskaffenhed, at de netop give Anledning til megen Tvivl. Paa Sagens nærværende Trin skal jeg jeg ikke gaae ind paa nøagtigen at gjennemgaae de forskellige Sætninger, men jeg skal dog nævne et Par af dem, som synes at være de klareste, og hvorom der meest kunde blive Spørgsmaal, men om hvilke jeg dog troer, at de behøve en meget nærmere Forklaring og Bestemmelse, før end de lade sig indføre i en Lov for de vestindiske Der, uden at give Anledning til Tvivl og Mistrydning. Jeg vil blot tage de to første Sætninger, for ikke at trætte Forsamlingen ved Vidtløftighed. Den første Sætning er den, at den executive Magt er hos de af Kongen bestiftede Gouverneurer. Min høitærede Nabo har allerede ytret, at det er tvivlsomt, om der skal være een Gouverneur for samtlige Der, eller om St. Croix paa den ene og St. Thomas med St. Jan paa den anden Side skal have sine uafhængige Gouverneurer, saa at de fuldstændigt blive at betragte som forskellige

Colonier. Jeg skalde ogsaa være nær ved at troe, at det ærede Udvalg hellere har villet holde Spørgsmaalet i saa Henseende aabent. Uagtet jeg nu maa erkjende Bigtigheden af hvad min høitærede Sidemand har sagt for, at der skalde være een Gouverneur over det Hele, kan jeg ikke nægte, at der ogsaa kunde anføres Grunde for den modsatte Mening, dog skalde jeg saameget snarere være tilbøielig til at hælde til den første Mening; den har i al Fald det historiske Grundlag for sig, og derfor vil det, naar man ikke har en ganske klar Overbeviisning om det Modsatte, være rigtigt, at man blev staaende derved. Men i alt Fald mener jeg, at Loven maa affattes saaledes, at man tydeligt saa, hvorvidt det var Meningen eller ikke. Men hvad jeg ogsaa ved den omhandlede Sætning vil bemærke, det er, at den høieste Dyrighedsperson i Colonierne maa have en heel Deel Myndighed, som slet ikke kan indbefattes under Begrebet „executiv Magt“ i Ordets sædvanlige Betydning; han har i det Mindste hidtil haft en saadan Myndighed, og det behøver viist en nærmere Undersøgelse, om den kan undværes. Saaledes har han med Hensyn til Slaveforholdene haft en meget discretionair Myndighed; han har dicteret Straffe, og det ikke blot over Slaver, men ogsaa over dem, som have misbrugt deres Magt over Slaverne, han har bestemt, til hvilke Summer en Gier var pligtig til at løsgive sine Slaver, og han havde i den senere Tid Myndighed til at bestemme den Betaling, som Negerclassen under en friere Arbejdsstand skalde nyde. Om denne Myndighed fremdeles skal tillægges ham eller ikke, skal jeg lade være aldeles uafgjort. Det er i sig selv noget Uhyggeligt, at han skal have en saadan Myndighed; men jeg troer dog ikke, at man her ved et Pennestrog skal gaae hen og betage ham den.

Naar det hedder, at den dømmende Magt udøves af Domstolene og har blot at rette sig efter Lovene, saa troer jeg, at, dersom denne Sætning skal have nogen Betydning, vil den omstøde Meget af det hidtil Bestaaende, fordi Generalgouverneuren har haft en meget stor Myndighed til at dictere Bøder, tildeels ogsaa andre Straffe, f. Ex. Landsforviisning. Der-